

[Frank Jensen]

at bekræfte, at SF stadig står bag det flertal, der uden om undervisningsministeren og regeringen har gennemført en lang række forbedringer for de uddannelsessøgende ved det beslutningsforslag, som blev vedtaget i foråret her i Tinget. Jeg skal bede hr. Aage Frandsen om her fra talerstolen at bekræfte, at de ændringsforslag, som han allerede i sin ordførertale bebudede at SF ville komme med, vil holde sig inden for det forlig, der er indgået mellem Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det siger da sig selv, at den aftale, der blev indgået i foråret, er den, vi går ud fra, og det eneste, jeg sagde, var, at vi endnu ikke har set det lovforslag, som ministeren skal komme med, og derfor vil vi selvfølgelig vente, til vi ser det. Holder det sig inden for det, som er aftalt i foråret, hvad der også blev bekræftet fra min side både i første og i anden omgang, er det selvfølgelig det, vi arbejder ud fra, overhovedet ikke andet, for der er ikke flertal for andet her i Folketinget. Hvorfor skulle man så begynde at tænke i andre baner? Og når man har indgået en aftale, holder man den selvfølgelig, det siger sig selv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Poul Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om udvidelse af uddannelseskapaciteten på sygeplejeskolerne.
Af Berlau (FK) m.fl.

(Fremsat 29/10 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Spørgsmålet om mangel på sygeplejersker dukker med jævne mellemrum op i medierne, og i Folketinget har vi ikke mindst i sidste samling haft lejlighed til at drøfte sagen ved flere lejligheder. Det skete især i forbindelse med et beslutningsforslag fra SF om en udvidelse af uddannelseskapaciteten ved nogle sundhedsuddannelser, herunder også sygeplejerskeuddannelsen. Forslaget blev ikke vedtaget. Det foreliggende forslag fra Fælles Kurs indeholder ikke noget nyt i forhold til dette SF-forslag.

Forholdet er nemlig det, at spørgsmålet om mangel på sygeplejersker på ingen måde kan vurderes isoleret fra en vurdering af det samlede behov for alle de forskelligartede personalegrupper inden for pleje- og omsorgssektoren.

Det gælder også de alarmerende tal for mangelen på sygeplejersker, som med mellemrum publiceres af Dansk Sygeplejeråd. Disse tal skal ses i sammenhæng med situationen for en række tilgrænsende personalegrupper, og som bekendt er der stor uenighed mellem Sygeplejerådet og f.eks. Dansk Kommunal Arbejderforbund om, hvor stor eller hvor lille denne sygeplejerskemangel er.

Jeg vil ikke afvise, at der kan være mangel på sygeplejersker, men jeg finder det ikke rimeligt at tage endelig stilling til dette og sætte tal på, før vi nærmere har fået klarlagt, hvilke opgaver sygeplejersker skal udføre, og hvilke opgaver der skal udføres af det øvrige plejepersonale. Og det er som bekendt amterne og kommunerne, der som ansættende myndighed har ansvaret for, hvor mange uddannelsesstillinger der oprettes. Det er også dem, der skal vurdere, hvor mange sygeplejersker og andre plejeuddannede der bliver brug for i fremtiden.

Det er vigtigt at fastholde amtskommunerne på dette ansvar. Man kan diskutere, om sygehusene skal høre under amterne eller under staten – det har man lov til at have en mening om – men da sygehusene nu hører under amterne, er det vigtigt, at disse også fastholdes på ansvaret for personalepolitikken, og uddannelsespoli-